

[Pilgaard Andersen]

destgørende på det område, så derfor kan vi ikke stemme for de resterende ændringsforslag. Vi mener for så vidt, at vi skal have den udlægning, men vi kan ikke se, at det er nødvendigt at lave flere restriktioner, og jeg kan ikke se andet, end at samtlige andre ændringsforslag vil medføre større og større restriktioner, men vi må altså håbe, at de sociale udvalg vil leve op til deres opgaver, og det skal i hvert fald ikke mangle på vilje fra fremskridtspartiets side. Vi vil ønske, at vi får en forbedring for åndssvageforsorgens sektor, men vi har som sagt en lang række betænkeligheder, der rent og skært går på, at vi ikke burde lægge hele det lovkompleks ud til amtskommunerne. Den decentralisering, som der sker her, bliver ikke en forbedring for klienterne, hvad der i hvert fald er det vigtigste for fremskridtspartiet. Derfor vil vi anbefale at forkaste lovforslagene ved tredje behandling.

Henrik Toft (V):

Lad mig begynde med at slå fast, at venstre går ind for forsorgens udlægning, fordi vi tror, at det bliver til gavn for klienterne, og det er jeg overbevist om der også er forståelse for i befolkningen. Dernæst bærer betænkningen jo tydeligt præg af, at der er foregået et grundigt udvalgsarbejde, og der vil faktisk ikke være det synspunkt på området, som ikke kan pilles ud af udtalelserne med enten det ene eller andet fortegn, og der er det altså det positive, venstre bakker op. Som allerede nævnt har det været den mindre særforborg, der har været mest tvivl om at udlægge. Denne skepsis har selvfølgelig resulteret i, at det har fået en særlig grundig behandling, som har understreget, at det ikke er muligt at foretage en deling mellem åndssvage og klienterne under den mindre særforborg, fordi mange har flere handicap, og der vil blive så mange grænsetilfælde, at administrationen vil blive alt for tilfældig. Derfor vil en opdeling være helt urealistisk.

I Berlingske Tidendes leder i dag er der nogle venlige bemærkninger til venstre. Jeg håber med de bemærkninger, jeg er kommet med her, at jeg har ryddet nogle af de misforståelser af vejen, som lederen givet udtryk for, men jeg vil da gerne spørge socialministeren, om hun ikke deler venstres opfattelse af, at selve udlægningen ikke direkte får øko-

nomiske konsekvenser. I betænkningen nævnes også, at indsatsen skal følges meget nøje i den første 5 års periode. Det kan jeg give tilsagn om venstres medvirken til. Vi satser på, at amter og kommuner i deres arbejde vil evne at gøre den skepsis, der har været, til skamme, og medvirkende hertil kan et godt samarbejde på tværs af kommuner og amtsgrænser være. Venstre stemmer for socialministerens ændringsforslag og mod de andre.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Selv om der er gået mindre end fire måneder siden fremsættelsen og førstebehandlingen af lovforslaget om særforborgens udlægning, og selv om jeg ved den lejlighed udtrykte min bekymring for tidspunktet for overgangen, især affødt af lovforslagets vidtrækkende omfang og betydning for vore handicappede medborgere, er det trods alt lykkedes for socialudvalget gennem et intenst arbejde i den mellemliggende tid at færdigbehandle forslaget, så det kan vedtages, inden folketinget sendes på ferie. Rammerne er nu fastlagt, og det giver administrationen en rimelig frist, endog en meget rimelig frist, til udarbejdelse af cirkulærer m. v. inden den endelige overgang den 1. januar 1980.

Betænkningen er diger, men absolut læseværdig. Den er også læseværdig for de medlemmer, som ikke til daglig har med socialpolitik at gøre, og den er læseværdig ikke mindst set på baggrund af de generelle bemærkninger, som giver et klart billede af målsætningen om normalisering og integration inden for den gruppe af de handicappede medborgere, som i dag går under betegnelsen særforborg. Særforborg som begreb ophæves nu, når den går over til amter og kommuner. Integrationen i det normale samfund har stået på i adskillige år, og det er kun godt, at vi får den integration, og jeg kan fuldstændig bifalde, at det nu går over til kommunerne og til kommunernes socialudvalg og inden for den sociale bistandslov at tage vare på den del, som henhører under særforborg.

Der er grund til at glæde sig over, at vi i dag ved anden behandling kan mønstre et stort flertal for forslaget. Meget skepsis er ryddet af vejen, og både socialministeren og embedsmændene har deres andel i, at de